

РЕШЕНИЕ

№ 6108

гр. София, 24.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 13.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **1569** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на „Стройкомплект“ ЕООД със седалище в [населено място] срещу разпореждане за плащане на компенсаторна такса, чието заплащане е обективизирано във фактура № 923 от 22.01.2021г., издадена от длъжностно лице К. Г. П., инспектор в сектор „Контрол и правоприлагане“ – М. на Национално Т. управление в А..

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на обжалвания акт, с който е разпоредено плащане на компенсаторна такса за извършено нарушение – движение на товарен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] без платена пътна такса на 19.01.2021г. в 14 часа. АУАН не е съставен. Разпореждането е в устна форма, което според жалбоподателя го прави нищожно. Освен това не е налице и посоченото по-горе нарушение, защото по това време дружеството е имало закупена маршрутна карта за товарен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] с ID21011993682733, издадена на 19.01.2021г. в 08:36:57ч. с валидност до 20.01.2021г. 08:14:59ч. Маршрутната карта е използвана за движение по маршрут ГКПП Р. – В. Т.-Г. – С. 3. – П. – С. – Б.. Използван е алтернативен маршрут през автомагистралата, вместо през път I-8, който е по-кратък. Маршрутът се определя автоматично от системата като водачът на автомобила задава само начална, крайна и междинни точки – ако има такива. Върху фактурата неправилно е посочена друга маршрутна такса, която не се отнася до автомобила на жалбоподателя. Следователно не е налице вмененото нарушение. Искане се обявяване на нищожност и алтернативно - отмяна на обжалваното разпореждане, като бъде задължен административния орган да възстанови

заплатената компенсаторна такса. Претендира се присъждане на разноските по делото.

Ответникът - К. Г. П., инспектор в сектор „Контрол и правоприлагане“ – М. на Национално Т. управление в А. - издател на акта, в становище от 05.10.2022г. сочи, че са спазени разпоредбите на чл. 10, ал.2 и 3 от Закона за пътищата, като компенсаторната такса не представлява санкция. Нарушението е установено от компетентно длъжностно лице съгласно чл. 167а, ал.2, т.2 от ЗДвП и същото е безспорно извършено доколкото ППС с рег. [рег.номер на МПС] е засечено на 19.01.2020г. в 14:08ч. да се движи по автомагистрала А1, км 130+588 в посока – намаляващ километър. Горното представлява отклонение от зададения маршрут, който изисква излизане от автомагистралата преди П.. Оспорва се твърдението, че маршрутът се задава от системата, тъй като същата позволява избор на път, през който да мине водача. Поради това се иска отхвърляне на жалбата като неоснователна. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид приложените писмени доказателства и становищата на страните, и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено следното:

Видно от свидетелство за регистрация на л.11, товарен автомобил влекач „М. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] се използва „Стройкомплект“ ЕООД. На 19.01.2021г. в 08:36:57ч. за същия автомобил е издадена разписка за маршрутна карта по маршрут ГКПП Р. – В. Т.-Г. – С. З. (А-1, I-5) – П. (I-8) – С., Б. (II-18). Платената такса е в размер на 36,26лв., а разстоянието, за което се заплаща такса е 311,11км. На 19.01.2021г. в 14:08ч., ППС с рег. [рег.номер на МПС], е засечено от стационарна контролна точка № 20072 с G. координати 42.210551,24.782103, при преминаване в обхвата на платената републиканска мрежа, и по-конкретно при движение по автомагистрала А1, километър 130+558, в посока – намаляващ километър (съгласно таблица на л.30). Така засеченото движение е било регистрирано в Електронната система за събиране на пътни такси по чл.167а, ал. 3 от ЗДвП като нарушение, тъй като към 14:08ч. на 19.01.2021г. превозното средство се е движело по платената пътна мрежа без валидна маршрутна карта за действително използвания от него маршрут. Вместо да излезе от автомагистрала А1 след П. и да продължи по зададения път от маршрута I-8, автомобилът е излязъл от магистралата при С., минал е през П. и се е върнал на магистралата през Разкопаница (карта на л.18). По този начин 143, 135 км от използваната платена пътна мрежа са останали нетаксувани.

На 22.01.2021г., след получена индикация от Електронната система за събиране на пътни такси, ППС с рег. [рег.номер на МПС] било спряно от инспектор в сектор „Контрол и правоприлагане“ – М. на Национално Т. управление в А. – К. П., при което служителят изискал от водача да заплати компенсаторна такса, за да може да продължи да се движи по платената пътна мрежа, с оглед регистрираното на 19.01.2021г. нарушение. Издадена е разписка за маршрутна карта на л.10 за сумата от 17,30лв. за нетаксуваните километри и фактура № 923 за извършено плащане на компенсаторната такса в размер на 750 лева (л.9). Предвид извършеното от жалбоподателя плащане, не е съставян акт за установяване на административно нарушение и не са предоставяни доказателства за твърдяното нарушение.

По делото е приложен доклад – извадка от електронната система за събиране на пътни такси /л.19-21/, заедно със статично изображение и изображение в движение във вид на снимков материал на ППС рег. [рег.номер на МПС].

Приложена е Заповед №РД-11-54/15.06.2020г. (л.22-26) подписана от Председателя на

управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" и издадена от самия управителен съвет, с която на осн. чл. 37, ал. 1, буква "б" от ЗАНН, чл. 21г, т. 1 и 7 от ЗП и чл. 167а, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП във вр. чл. 11, ал. 2, т. 12 от Правилника за структурата, дейността и организация на работа в А., са определени длъжностни лица, които да установяват нарушения, да съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения, където под № 449 е вписан инспектор К. Г. П.. От административния орган е представен и график за явяване на работа за месец януари 2021г., от който е видно че инспектор П. е бил на работа на 22.01.2021г.

Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал.1 АПК – на 02.02.2021г., от лице, което има правен интерес от оспорването по смисъла на чл.147, ал.1 АПК, на индивидуален административен акт, с който се засягат негови права и законни интереси. Доколкото задължението за плащането на компенсаторна такса възниква въз основа на едностранно властническо разпореждане на овластен за това орган и пряко засяга правата и законните интереси на адресата му, предвид възлагането на финансово задължение, в каквато насока е и практиката на ВАС, същата е допустима за разглеждане. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – длъжностното лице, установило нарушението и уведомило жалбоподателя за възможността за заплащане на компенсаторна такса, произтичащо от разпоредбата на чл.167а, ал. 2, т.2, т.3 и т.4 от ЗДвП и от приложената Заповед № РД-11-54/15.06.2020г. на председателя на Агенция "Пътна инфраструктура". Видно от посочената заповед, в същата са определени служителите на Агенцията, на които са възложени правомощия да установяват нарушения по чл. 139, ал.5-7 от ЗДвП като осъществяват контрол по заплащането на пътни такси и да извършват свързаните с това действия, изброени в чл. 167а, ал.1 и 2 от ЗДвП. Видно от представения по делото график за явяване на работа на инспекторите от отдел "Контрол и правоприлагане", М. компетентното длъжностно лице, установило нарушението и уведомило жалбоподателя за възможността за заплащане на компенсаторна такса, е служителят на отдел "Контрол и правоприлагане" – М., К. П., фигуриращ под № 449 в посочената заповед.

Фактът, че законодателят не е регламентирал формата на акта, в който се обективира установеното от длъжностното лице административно нарушение – неплащане на такса за ползване на платената пътна мрежа, което дава възможност да не се предприемат действия по реализирането на административно наказателната отговорност на нарушителя, а инспекторите да проведат особено административно производство по чл.10, ал.2 от ЗП, сочи че не е нарушена формата на акта.

Изграждането и функционирането на посочената по-горе смесена система, както и на Електронната система за събиране на пътни такси е регламентирано в Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, приета с Постановление № 285 на Министерския съвет от 10.12.2018 г. на основание чл. 10, ал. 7 ЗП. Съгласно чл. 10, ал. 1 от наредбата електронната система за събиране на тол такси е съвкупност от централни и периферни софтуерни продукти, интегрирани компютърни системи и технически средства, чрез които се осъществява събиране, пренос, обмен и обработване на данни относно геопозиционирането и изминатото разстояние от пътните превозни средства в

рамките на платената пътна мрежа, масата им, декларираните за пътното превозно средство тол данни, изчисляване на дължимите такси за изминато разстояние, установяване на размера им и тяхното събиране. Съгласно следващата ал. 2 Агенция "Пътна инфраструктура" чрез Електронната система за събиране на тол такси събира и обработва декларираните тол данни за всяко пътено превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, което ползва платената пътна мрежа, като тол данните се събират и обработват по реда на тази наредба. В ал. 3 от същия член на наредбата се предвижда, че въз основа на получените декларираните тол данни Агенция "Пътна инфраструктура" чрез Електронната система за събиране на тол такси определя изминатото разстояние от пътя и пътните участъци, за които се дължи тол такса, изчислява дължимата такса и я начислява на задължения субект по реда на тази наредба.

Производството по събиране на компенсаторната такса се извършва по опростени правила, които не изискват съставяне на АУАН или друг изричен акт в писмена форма от длъжностно лице, а единствено уведомяване на нарушителя за установеното чрез електронната система нарушение, възможността за заплащане на изчислената компенсаторна такса, нейния размер и последиците от незаплащането ѝ - съставяне на АУАН. Платената от „Стройкомплект“ ЕООД сума от 750 лева е в резултат на доброволен избор на лицето, за да избегне съставянето на АУАН. Неслучайно в чл.10, ал.2 от Закона за пътищата се сочи, че водачът "може" да заплати компенсаторната такса, за да се освободи от административнонаказателната отговорност. Във връзка с това, съгласно чл. 189е, ал. 2 от ЗДвП при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б, преди съставяне на АУАН, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от ЗП, а ал.6 от същата разпоредба постановява, че ако таксата по чл. 10, ал. 2 от ЗП е заплатена в срока и при условията на ал. 3 и ал. 4, акт за установяване на административно нарушение не се съставя, а ако е съставен не се издава наказателно постановление и производството се прекратява.

В настоящия случай, жалбоподателят не спори, че е заплатил компенсаторната такса. По този начин той не е оспорил факта на извършване на нарушение, не е възразил срещу същото, за да му бъде издаден АУАН и фактически е признал извършването на нарушението. Ако същият е оспорвал същото, е следвало не да плаща, а да иска да му бъде съставен АУАН и да оспори пред районния съд издаденото въз основа на него наказателно постановление, като в това производство ангажира доказателства, опровергаващи изводите на административния орган за допуснатото нарушение.

Няма как тези обстоятелства, при доброволно заплатена компенсаторна такса от 750 лв. да се установяват в настоящото производство и да се върне преписката с указания на органа да върне 750 лв. на платеца, тъй като именно по волята на жалбоподателя не е съставен АУАН и не е развито административнонаказателно производство, където може и следва да се разглеждат възраженията му за липса на административно нарушение. Именно там може да се предяви и разгледа възражението, че Т. системата не позволява маркиране на маршрут, а само на начална и крайна точка.

Р. липсата на нарушение в настоящото производство, жалбоподателят поставя настоящата инстанция в ролята на въззивен съд в административнонаказателно производство, който следва да прецени извършено ли е такова нарушение. Още повече, че по делото е представена извадка от Електронната система за събиране на пътни такси по чл.167а, ал.3 от ЗДвП, която Агенция "Пътна инфраструктура" издава

и съхранява. Електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3в, към които автоматично се прилагат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи. Докладите, заедно с приложенияте към тях статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи, представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство – част от системата. Административнонаказателното производство не може да бъде възобновено и черпейки благоприятни правни последици от прекратяването му на база плащане на компенсаторната такса, не дава възможност на жалбоподателя в друго /настоящото/ производство да иска пререшаване на въпроса дали ли е било нарушение, за да се приема, че недължимо е платена компенсаторната такса от 750 лв. На следващо място, събраната такса е такава по реда на Закона за пътищата, поради което по силата на чл.55 Закона за пътищата, приложимият ред за възстановяване на събраната такса е този на ДОПК. Ето защо за тази такса жалбоподателят следва да направи искане по смисъла на чл.129, ал.1 ДОПК, адресирано до Националната агенция за приходите. В този смисъл Решение № 74 от 29.05.2018 г. на ВКС по гр. д. № 1465/2017 г., IV г. о., ГК.

Т.е. изборът за провеждане или не на административно- наказателно производство е на собственика, респ. водача на ППС – при отказ от заплащане на компенсаторна такса по чл. 10, ал. 2 ЗП (по арг. на чл. 28 ЗАНН), в който случай се дължи и заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 ЗП (т.е. такава по чл. 28, ал. 1 от Тарифата), като видно от снимковия материал, генериран от системата на А., товарният автомобил е с 5 оси, поради което правилно е бил определен и размерът на доброволно заплатената такса, а именно 750,00 лева. В случая със заплащането ѝ дружеството е признало фактите, релевантни за допуснатото нарушение, но се е съгласило да бъде освободено от провеждането на административнонаказателно производство чрез заплащане на по-късен етап на компенсаторна такса.

По изложените съображения отсъстват основания по чл. 146, т. 4 АПК за отмяна на волеизявлението за заплащане на компенсаторна такса по чл. 10, ал. 2 ЗП по фактура № 923 от 22.01.2021г., която както бе споменато по-горе е правилно определена във фиксирания ѝ размер по чл. 28, ал. 1 от Тарифата по чл. 10, ал. 6 ЗП – Тарифа за таксите, които се събират за преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа, приета с ПМС № 370/20.12.2019 г. (обн., ДВ, бр. 101 от 27.12.2019 г.).

С оглед изхода от спора по делото и съгласно чл. 143, ал. 3 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение – в размер на 100 лв. по чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определен съобразно предпоставките по чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 3 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Стройкомплект“ ЕООД срещу разпореждане за плащане на компенсаторна такса, чието заплащане е обективизирано във фактура № 923 от 22.01.2021г., издадена от длъжностно лице К. Г. П., инспектор в сектор „Контрол и правоприлагане“ – М. на Национално Т. управление в А..

ОСЪЖДА „Стройкомплект“ ЕООД да заплати на Агенция "Пътна инфраструктура",
[населено място] сумата от 100 лева разноси в производството.
РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 -дневен срок, от
съобщаването на страните пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: